

2011. november 17., csütörtök

8. a parlamenti bizottságoknak a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítéséért felelős elnökei és alelnökei számára benyújtott kérdőívek alapján arra a következtetésre jut, hogy a parlamenti bizottságoknak a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésére irányuló munkája nagymértékben eltér egymástól, és önkéntes alapon szerveződik, egyes területeken erőteljesen összpontosítva a nemi szempontokra, más területeken pedig kevés vagy elhanyagolható ilyen irányú tevékenységgel;

9. üdvözli a parlamenti küldöttségek és választási megfigyelő missziók munkáját, valamint ezeknek a harmadik országok parlamentjeivel fenntartott kapcsolatokban kifejtett erőfeszítéseit, melyek célja, hogy kezelje a nemek közötti egyenlőséggel és a nők társadalmi szerepvállalásának növelésével kapcsolatos problémákat olyan kérdések szisztematikusabb nyomon követése és felgöngyölítése révén, mint például a női nemi szervek megcsonkítása vagy az anyai halálozás, valamint oly módon, hogy szorosabban együttműködnek a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottsággal a témával kapcsolatos együttes ülések szervezése és információk megosztása területén;

10. felkéri a Bizottságot, hogy a szakpolitikák programozása és végrehajtása során következetesebb és szisztematikusabb módon közelítse meg és helyezze előtérbe a nemek közötti egyenlőtlenségeket, és kitarat emellett, hogy a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos célok elérése érdekében valamennyi szakpolitikában javítani kell a nemekkel kapcsolatos kérdések általános figyelembe vételét;

11. ismételten hangsúlyozza, hogy összpontosítani kell a férfiak és nők közötti azon kapcsolatokra is, amelyek a nemi egyenlőtlenségeket okozzák és állandósítják;

12. úgy véli, hogy a nemek közötti egyenlőség általános érvényesítésére irányuló parlamenti munkának a nemi identitás kérdésére is ki kell terjednie, és meg kell vizsgálnia, hogy az egyes szakpolitikák és tevékenységek hogyan érintik a transznemű személyeket; felszólítja a Bizottságot, hogy a nemek közötti egyenlőség területén folytatott valamennyi tevékenységében és szakpolitikájában vegye figyelembe a nemi identitás kérdését;

13. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint az Európa Tanácsnak.

Az illegális halászat elleni globális szintű küzdelem

P7_TA(2011)0516

Az Európai Parlament 2011. november 17-i állásfoglalása az illegális halászattal szembeni globális szintű küzdelemről – az EU szerepe (2010/2210(INI))

(2013/C 153 E/20)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ 1982. december 10-i tengerjogi egyezményére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezete környezetről és fejlesztésről szóló, 1992. júniusi konferenciáján elfogadott, biológiai sokféleségről szóló egyezményre és a környezetről és a fejlődésről szóló riói nyilatkozatra,
- tekintettel az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló, a FAO 1993. novemberi konferenciáján elfogadott megállapodásra („betartási megállapodás”),
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló, 1995. évi megállapodásra („az ENSZ halállomány-megállapodása” – az ENSZ 1995. augusztusi halállomány-megállapodása),

2011. november 17., csütörtök

- tekintettel a felelősségteljes halászatra vonatkozó, az 1995. októberi FAO-konferencia által elfogadott FAO magatartási kódexre,
 - tekintettel a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998 júniusában elfogadott egyezményre („Aarhusi Egyezmény”),
 - tekintettel a FAO jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló nemzetközi cselekvési tervére (IPOA-IUU), amelyet a FAO Tanácsa 2001 júniusában hagyott jóvá,
 - tekintettel a Bizottságnak „A jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat felszámolására irányuló közösségi cselekvési terv” című, 2002. májusi közleményére (COM(2002)0180),
 - tekintettel a fenntartható fejlődésről szóló, 2002. augusztus 26. és szeptember 4. között Johannesburgban tartott világ-csúcstalálkozón tett nyilatkozatra,
 - tekintettel a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni európai uniós cselekvési terv végrehajtásáról szóló, 2007. február 15-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendeletre (az „IUU-rendelet”) ⁽²⁾, a közösségi halászhajók közösségi vizeken kívül folytatott halászati tevékenységeinek engedélyezéséről és a harmadik országok hajóinak közösségi vizekhez való hozzáféréséről szóló, 2008. szeptember 29-i 1006/2008/EK tanácsi rendeletre („halászati engedélyekről szóló rendelet”) ⁽³⁾ és a közös halászati politika szabályainak betartását biztosító közösségi ellenőrző rendszer létrehozásáról szóló, 2009. november 20-i 1224/2009/EK tanácsi rendeletre („ellenőrzési rendelet”) ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a kikötő szerinti államoknak a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedéseiről szóló, a FAO keretében megkötött és a FAO-konferencia 2009 novemberében, Rómában tartott 36. ülészakán jóváhagyott megállapodásra,
 - tekintettel az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatalának (UNODC) „A nemzetközi szervezett bűnözés a halászati ágazatban” című 2011-es jelentésére,
 - tekintettel a Bizottság Közös Kutatóközpontjának (JRC) „A jogellenes tevékenységektől való visszatartás a halászati ágazatban – Genetika, genomika, kémia és kriminalisztika az IUU-halászat elleni küzdelem és a haltermékek nyomon követhetőségének szolgálatában” címmel, 2011-ben közzétett referencijelentésére,
 - tekintettel az Egyesült Nemzetek fenntartható fejlődéséről szóló, közelgő konferenciájára (UNCSD), amelyre 2012 júniusában, Braziliában fog sor kerülni,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság véleményére (A7-0362/2011),
- A. mivel a Föld felületének 71 %-át óceánok borítják, melyek a szárazföldnél tizenhatszor több széndioxidot tárolnak, valamint alapvető fontosságú szerepet töltenek be a bolygó egészének éghajlati és életmentő rendszereiben, valamint a világ népességének jelentős része számára biztosítják az élelmissert, megélhetést, energiát és szállítási útvonalakat,

⁽¹⁾ HL C 287. E, 2007.11.29., 502. o.

⁽²⁾ HL L 286., 2008.10.29., 1. o.

⁽³⁾ HL L 286., 2008.10.29., 33. o.

⁽⁴⁾ HL L 343., 2009.12.22., 1. o.

2011. november 17., csütörtök

- B. mivel a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan (IUU) halászat a jelentések szerint évi 11-26 millió tonnát tesz ki, ami a globális fogás legalább 15 %-ának felel meg, ellehetetlenítve a világ tengeri erőforrásai kiaknázásának gazdasági, társadalmi és környezeti szempontból fenntartható irányítását,
- C. mivel a biológiai sokféleségről szóló egyezmény 2010 októberében, Nagoyában tartott 10. konferenciáján jóváhagyott megállapodás előírta ama nemzetközi kötelezettséget, hogy 2020-ra a biológiai sokféleség csökkenését legalább felére kell mérsékelni,
- D. mivel a világ óceánjai a földi élet 90 %-ának élőhelyét alkotják,
- E. mivel a világ óceánjainak kétharmada nemzeti joghatóságon kívül fekszik, a nemzetközi vizek (nyílt tenger) vonatkozásában nincsenek átfogó politikák, és a jelenlegi szórványos jogszabályok főként a tengerek szabadságának 17. századbeli elvein nyugszanak, figyelmen kívül hagyva számos, a földre és a légkörre már régóta alkalmazott környezeti elvet,
- F. mivel a kikötő szerinti államoknak a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és beszüntetésére irányuló intézkedéseiről szóló FAO-megállapodás célkitűzései között szerepel az „olcsó kikötők” felszámolása, amelyek biztonságos menedékkül szolgálnak a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatot folytató hajók számára, valamint ezek szolgálnak az illegális fogást forgalomba hozó kikötőként,
- G. mivel az új uniós ellenőrzési intézkedési csomag – amely az IUU-rendeletből, az ellenőrzési rendeletből és a halászati engedélyekről szóló rendeletből áll – az óceánok e kizsákmányolása elleni küzdelemben átfogó eszközkészletet alkot, mivel meghatározza a lobogó szerinti államok, a parti államok, a kikötő vagy piac szerint illetékes államok felelősségét, az uniós és harmadik országok tekintetében egyaránt,
- H. mivel az EU a halászati termékek legnagyobb importőre a világban és egyike a világ legjelentősebb halászati hatalmainak, és ezért komoly felelőssége kulcsszerepet játszania a nemzetközi közösség IUU-halászat elleni küzdelemben való mozgósításában;
1. meggyőződése, hogy az IUU-halászat a világ óceánjai biológiai sokféleségére leselkedő legsúlyosabb fenyegetések egyike;
 2. meggyőződése, hogy az IUU-halászat világszerte óriási környezeti és gazdasági problémát jelent az édesvízi és tengeri halászatban egyaránt, aláássa a halászati gazdálkodás terén tett erőfeszítéseket, veszélybe sodorja a halállomány fenntarthatóságát és az élelmiszerbiztonságot, valamint torzíja a piacot, illetve társadalmi és gazdasági szempontból beláthatatlan következményekkel jár a társadalom egészére nézve, többek között a fejlődő országokban is;
 3. hangsúlyozza, hogy az IUU-halászat, és a hozzá kapcsolódó kereskedelmi tevékenységek tisztességtelen versenyhelyzetet keltenek a halászok és mindazok számára, akik tevékenységüket törvénytisztelően gyakorolják, valamint gazdasági nehézségeket okoznak a halászközösségeknek, a fogyasztóknak és az ágazat egészének;
 4. kiemeli az IUU-rendeletből, az ellenőrzési rendeletből és a halászati engedélyekről szóló rendeletből álló új uniós ellenőrzési intézkedési csomaggal az EU által világszinten felvállalt vezető szerepet; álláspontja szerint mindez az óceánok e kizsákmányolása elleni küzdelemben széles körű és átfogó eszközkészletet alkot, mivel meghatározza a lobogó szerinti államok, a parti államok, a kikötő vagy piac szerint illetékes államok felelősségét, az uniós és harmadik országok tekintetében egyaránt, valamint állampolgáraik tevékenységeivel kapcsolatos kötelezettségeiket; sürgeti ezen eszközök következetes alkalmazását;

2011. november 17., csütörtök

5. hangsúlyozza, hogy az információgyűjtés és -csere javítása, illetve az uniós halászati jogszabályok szigorú és átlátható alkalmazásának elősegítése érdekében fokozni kell a Bizottság, a Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal és a tagállamok közötti koordinációt;
6. megítélése szerint a hajók vonatkozó irányítási és egyéb szabályoknak való megfelelése biztosításával, a fogási és halászati erőkiejtési adatok összegyűjtésével és bejelentésével, valamint a nyomon követhetőség – többek között a fogási tanúsítványok hitelesítésén keresztül – biztosításával kapcsolatos felelősségnek továbbra is a lobogó szerinti államot kell terhelnie, mivel a másik államra történő feladatátruházás aláásná az IUU-halászat elleni küzdelmet;
7. ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság és a tagállami ellenőrző hatóságok megfelelő (emberi, pénzügyi és technológiai) erőforrásokat kapjanak, amelyek lehetővé teszik számukra e rendeletek teljes körű végrehajtását;
8. hangsúlyozza, hogy az EU hitelessége érdekében a Bizottságnak és a tagállamoknak azonosítaniuk és szankcionálniuk kell az uniós jogszabályokat megsértő uniós gazdasági szereplőket, és ezzel összefüggésben úgy véli, hogy még mindig van tennivaló ahhoz, hogy az EU megfelelő küzdelmet folytasson a saját területén, illetve az uniós gazdasági szereplők által bárhol a világon folytatott IUU-halászat ellen;
9. felszólítja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy garantálják a jogellenes halászat elleni küzdelmet a tengereken és a belvizeken, és hangsúlyozza, hogy felül kell vizsgálni az ellenőrzési mechanizmusok és végrehajtásuk kielégítő voltát;
10. szorgalmazza, hogy a közös halászati politika felülvizsgálatát használják fel arra, hogy ösztönzőket teremtenek a jogszerű halászat számára a halállomány, a környezet, valamint az EU fogyasztóinak és termelőinek érdekében;
11. felszólítja a Bizottságot, hogy még 2012 vége előtt vizsgálja ki, hogy az EU-ban olyan nagyságrendű-e a szabadidős horgászat, hogy az valóban IUU-halászatként sorolható be;
12. kéri, hogy a Bizottság és a tagállamok működjenek együtt egy „európai parti őrség” létrehozása érdekében, hogy növelni lehessen a közös ellenőrzési és felügyeleti kapacitást, valamint eredményes küzdelmet lehessen folytatni a jelenlegi vagy jövőbeli tengeri veszélyek, úgy mint a terrorizmus, a kalózkodás, az IUU-halászat, az illegális kereskedelem vagy a akár a tengeri környezetszennyezés ellen;
13. szorgalmazza, hogy a Bizottság – a tengerfelügyelet integrációja érdekében – folytassa az információcsere elősegítésére irányuló erőfeszítéseit, és különösen azokat, amelyek célja, hogy a parti őrség szolgáltatásait európai szinten harmonizálják;
14. meggyőződése, hogy az IUU-halászat elleni küzdelemmel kapcsolatos uniós célkitűzésekhez hozzá kellene rendelni a megvalósításukhoz szükséges – elsősorban pénzügyi – forrásokat, a tagállamok rendelkezésére bocsátva a meglévő szabályok végrehajtásához szükséges forrásokat; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy új módszerek (például elektronikus nyomkövető rendszerek) esetleges jövőbeli bevezetéséhez biztosítani kell, hogy az EU költségvetésében rendelkezésre álljanak a megvalósításukhoz szükséges pénzügyi eszközök;
15. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen közzé éves értékeléseket a közös halászati politika szabályainak végrehajtásában elért tagállami teljesítményekről, feltárva a korrekciót igénylő esetleges hiányosságokat, valamint a teljes körű megfelelés biztosításához használjon fel minden lehetséges eszközt – beleértve azon tagállamok megnevezését is, amelyek elmulasztják kötelezettségeik teljesítését – egy megbízható és átlátható ellenőrző rendszer létrehozása céljából;
16. üdvözli a Bizottság határozatát egy pontalapú halászati engedély bevezetéséről, amely egy újabb olyan eszköz, amelyet a tagállamok arra használhatnak majd, hogy az értékesítési lánc minden egyes szakaszában be tudják azonosítani a szabálytalanságokat, és jogsértés esetén szigorú büntetéseket szabjanak ki;

2011. november 17., csütörtök

17. megítélése szerint a halállományok, halászflokkák és a flották mögött meghúzódó tőke jelentős mozgására és a hal piacának globális jellegére tekintettel az IUU-halászat elleni küzdelem csak két- vagy többoldalú nemzetközi együttműködéssel, illetve a halászhajókra, tevékenységükre, a fogásra és egyéb idevágó területre vonatkozó részletes, pontos és időszerű adatok cseréjével lehet eredményes;

18. felhívja az EU-t, hogy határozottan ragaszkodjon ahhoz, hogy a harmadik országok eredményesen lépjenek fel az IUU-halászzal szemben, többek között a kikötő szerinti államok intézkedéseiről szóló FAO-megállapodás, az ENSZ halállomány-megállapodása, a FAO betartatási megállapodása és az ENSZ tengerjogi egyezménye, illetve a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által a kereskedelmi megállapodásokkal, a halászati partnerségi megállapodásokkal és az EU fejlesztéspolitikájával összefüggésben már elfogadott fogási dokumentációs rendszerek aláírásának, ratifikálásának és végrehajtásának szorgalmazásán keresztül;

19. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy minden olyan harmadik országgal, amellyel az EU halászati partnerségi megállapodást írt alá, végre kell hajtani a Nemzetközi Munkaiügyi Szervezetnek (ILO) az alapvető munkajogokra, különösen pedig az IUU-halászzal okozott szociális dömpingre vonatkozó szabályait;

20. hangsúlyozza, hogy a halászati tevékenységek megfigyelésének, ellenőrzésének és felügyeletének múltbeli korlátait a technikai fejlődés – például az űr- és műholdas technológia – jórészt megoldotta, és az IUU-halászat elleni küzdelem kulcsa jelenleg leginkább az eredményes és felelősségteljes kormányzati fellépésre való politikai hajlandóság;

21. felszólítja a tagállamokat, hogy az IUU-halászzal kapcsolatos tevékenységekben – köztük a jogszerűen kifogott uniós hallal való összekeverésében – részt vevő hajókat, tulajdonosokat, vállalatokat vagy magánszemélyeket ugyanúgy üldözzék és büntessék meg, ahogyan a környezeti vagy gazdasági bűncselekmények elkövetőit is, ítélethozatalkor súlyos szankciókat kiszabva, ideértve súlyos vagy többszörös elkövetés esetén a halászati engedélyek végleges visszavonását és a kikötői létesítményekhez való hozzáférés megtagadását;

22. sajnálatosnak tartja, hogy olyan hajók részesültek uniós támogatásban, amelyeket korábban illegális halászatban értek;

23. felhívja a Bizottságot, hogy mindenfajta pénzügyi támogatás vonatkozásában módosítsa akként a követelményeket, hogy az olyan hajók tulajdonosait, amelyekről bebizonyosodott, hogy illegális halászatot folytattak, sújtsák pénzügyi szankciókkal és tagadják meg tőlük a finanszírozási lehetőségeket;

24. sürgeti a Bizottságot, hogy tartsa vissza az Európai Halászati Alap támogatását az IUU-halászatban érintett valamennyi hajótól;

25. hangsúlyozza, hogy a tengeri erőforrások fenntartható felhasználásának megvalósulása érdekében biztosítani kell a halászati ágazat nagyobb felelősségét és elszámoltathatóságát; megítélése szerint kulcsfontosságú az átláthatóság erősítése a halászati ágazat és tevékenységei minden vonatkozásában, beleértve a hajók tényleges tulajdonosi viszonyainak, és halászati jogaiknak, illetve ezek közzététele feltételeinek meghatározására, valamint a nemzetközi vizeken halászó hajók ellenőrzésére szolgáló nemzetközi kritériumokról való megállapodást;

26. meggyőződése, hogy az Európai Uniónak példát kell mutatnia azzal, hogy a halászati irányításban a döntéshozatal során az átláthatóság politikáját alkalmazza és mozdítja elő a nemzetközi szervezetekben és azokban a harmadik országokban, amelyekkel az EU halászati kapcsolatokat ápol;

2011. november 17., csütörtök

27. úgy véli, hogy a nemzetközi, regionális és nemzeti szinten elfogadott intézkedéseket tiszteletben tartó, és a források felelősségteljes és fenntartható használatán alapuló halászat kedvezően hat mind az EU, mind pedig a fejlődő országok gazdasági fejlődésére és a munkahelyteremtésre, ugyanakkor a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat (IUU-halászat) súlyos gazdasági, társadalmi és környezeti következményekkel jár, amelyek a fejlődő országok esetében még nagyobb károkat okoznak, mivel gátolják a millenniumi fejlesztési célok, azon belül az 1., 7., és 8. cél megvalósítását;

28. hangsúlyozza a halászati tevékenységek határokon átnyúló jellegét, valamint azt, hogy az IUU-halászat elleni küzdelem érdekében két- és sokoldalú együttműködésre van szükség, hogy az IUU-halászat elleni küzdelemre irányuló intézkedéseket mindenki átlátható, megkülönböztetésmentes és méltányos módon alkalmazza, figyelembe véve a fejlődő országok, és főként a kis szigetállamok pénzügyi, műszaki és humán kapacitásait;

29. kéri, hogy a Bizottság biztosítsa a politikai közötti koherenciát annak érdekében, hogy a szegénység elleni küzdelemre irányuló fejlesztési politika a környezetvédelmi és kereskedelmi kérdések mellett szerves részét képezze az IUU-halászat elleni küzdelmet célzó uniós politikának;

30. hangsúlyozza, hogy közvetlen kapcsolat áll fenn az IUU-halászat és egy állam kormányzási szintje között, és felszólít arra, hogy valamennyi külső segítségnyújtási intézkedést a kedvezményezett államnak az IUU-halászat saját vizein való megtiltására és általában a halászati ágazat irányításának javítására irányuló határozott politikai akarata kíséretében;

31. szorgalmazza, hogy a Bizottság és a tagállamok terjesszék ki pénzügyi technológiai és technikai támogatási programjaikat – többek között a hivatalos fejlesztési támogatást és a halászati partnerségi megállapodásokat – a fejlődő országok vizeinek megfigyelési, ellenőrzési és felügyeleti programjaira, a kétoldalú programok helyett a regionális programoknak biztosítva elsőbbséget; ösztönzi továbbá az ilyen programok finanszírozása során az összes – európai és más – adományozó között nagyobb fokú koordinációt;

32. úgy véli továbbá, hogy az EU-nak aktívan fel kellene használnia a halászati partnerségi megállapodások (FPA-k) keretében folytatott együttműködést annak érdekében, hogy hatékonyabban küzdelmet folytathasson az IUU-halászat ellen;

33. kéri, hogy a Bizottság a szükséges mértékben növelje a halászati ágazat pénzügyi keretét a fejlődő országokkal kötendő megállapodásokban, hogy ezen országok az IUU-halászat elleni küzdelem vonatkozásában intézményi, humán és műszaki kapacitásait megerősítsék és így fokozottan betartsák a globális és regionális halászati gazdálkodási szervezetek által hozott intézkedéseket, illetve az európai jogszabályokat;

34. hangsúlyozza, hogy szükség van a civil társadalom bevonására és a halászati ágazat vállalatainak felelősségvállalására, hogy biztosítsák a legális halászati módszerek betartását, illetve a vállalatok társadalmi és környezetvédelmi felelősségvállalása keretében együttműködjenek a hatóságokkal az IUU-halászat elleni küzdelemben;

35. felkéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak lehetőségét, hogy felvegye az országok által a jelenleg felülvizsgálat alatt álló általános preferenciális rendszerre (GSP+) való jogosultság feltételeként végrehajtandó eszközök listájára a FAO kikötő szerinti államok intézkedéseiről szóló egyezményét, az ENSZ halállomány-megállapodását és a FAO betartási megállapodását; kéri, hogy vonják vissza a kiviteli engedélyeket minden olyan államra vonatkozóan, amely IUU-halászatból származó termékeket forgalmaz; úgy véli, hogy az ilyen termékek forgalmazásának megtiltása érdekében az EU-nak ezekkel az államokkal együttműködést kell kialakítania;

36. emlékeztet arra, hogy a WTO szabályainak hatálya alá tartozó kereskedelmi kapcsolatokkal összefüggésben az IUU-halászat kérdése nem választható el a gazdasági partnerségi megállapodások kérdésétől; kiemeli, hogy egyes feldolgozott halászati termékek esetében az eredeti szabályoktól való eltérés problémát jelent, különösen Pápua-Új-Guinea esetében, amely megakadályozza az ilyen termékek nyomon követhetőségét és utat enged az IUU-halászatnak;

2011. november 17., csütörtök

37. megítélése szerint az EU-nak a következő célkitűzéseket kellene követnie minden olyan regionális halászati gazdálkodási szervezetben, amelynek tagja:

- a regionális halászati gazdálkodási szervezethez tartozó valamennyi halászatban halászatra jogosultak tekintetében haláshajó-lajstrom létrehozása, a segédhajókra kiterjedően, illetve azon hajók listájának rendszeres frissítése, széles körben történő nyilvánosságra hozatala és a regionális halászati gazdálkodási szervezetek közötti összehangolás, amelyekről megállapították, hogy IUU-halászatot folytatnak (feketelista);
- a regionális halászati gazdálkodási szervezetek végrehajtási bizottságainak megerősítése, hogy megvizsgálhassák a részes felek teljesítményét és adott esetben hathatós szankciókat vethessenek ki;
- az egyes regionális halászati gazdálkodási szervezeteken belül a részes felek által a lobogó szerinti állam, a parti állam, a kikötő vagy piac szerint illetékes állam, valamint a tényleges tulajdonos szerinti állam minőségében meghozandó, sajátos intézkedések listájának bővítése;
- megfelelő tengeri ellenőrzési és megfigyelési programok létrehozása;
- a tengeren történő átrakodás tilalma;
- fogási dokumentációs rendszerek kialakítása, minden regionális halászati gazdálkodási szervezetben a legjelentősebb fajokkal kezdve;
- elektronikus eszközök kötelező használata, ideértve a műholdas hajómegfigyelési rendszereket (VMS), az elektronikus hajónaplókat, és adott esetben egyéb nyomkövető készülékeket;
- az egyes regionális halászati gazdálkodási szervezetek teljesítményének kötelező és rendszeres értékelése olyan követelménnyel, hogy az ajánlások nyomán intézkedni kell;
- pénzügyi érdekeltségi nyilatkozat a halászati területek tekintetében a regionális halászati gazdálkodási szervezetek küldöttségvezetőinek esetében, amennyiben az érdekeltségek összeférhetlenséghez vezethetnek;

38. felhív a regionális halászati gazdálkodási szervezetek hálózatának sürgős, valamennyi nyílt tengeri halászatra és területre történő kibővítésére, akár új regionális halászati gazdálkodási szervezetek létrehozásával, akár a már meglévők megbízatásának kiterjesztésével; meggyőződése, hogy az IUU-halászat globális jellege miatt szükségszerű a regionális halászati gazdálkodási szervezetek közötti, jelentősen fokozott együttműködés, főként az információcsere, a hajókkal és részes felekkel szembeni szankciók terén;

39. meggyőződése, hogy a nyílt tengeri halászat jogát a nemzetközi jog alapján lehetséges mértékben az állam megfelelő nemzetközi szervezetekben fennálló tagságához és az általuk elfogadott összes irányítási intézkedés maradéktalan végrehajtásának feltételéhez kell kötni;

40. megállapítja, hogy a halászati és akvakultúrával kapcsolatos globális kérdések vizsgálata terén a FAO a tudományos szakértelem és az ajánlások fő forrása, mivel a halászat fejlődése és irányítása egyre inkább összeforr a biológiai sokféleség megőrzésével és a környezetvédelemmel;

41. teljes mértékben támogatja a FAO jelenlegi, globális halász-, hűtő- és ellátó-hajóaljstrom létrehozására vonatkozó kezdeményezését, amit kötelezővé kell tenni, és amelybe 10 Bt feletti hajókat a lehető legkorábban fel kell venni;

2011. november 17., csütörtök

42. szorgalmazza a lobogó szerinti állam teljesítményének értékelésére szolgáló rendszer – jelenleg a FAO-nál folyamatban lévő – gyors kifejlesztését, a nemzetközi kötelezettségeik teljesítésének mellőzésére hajlamos államokra történő nyomásgyakorlás eszközeként; sürgeti, hogy hathatós rendszert kell találni azon államok szankcionálására, amelyek nem biztosítják, hogy a lobogójuk alatt hajózó nagy hajók ne támogassák az IUU-halászatot, illetve ne folytassanak ilyen halászatot, és betartsák az összes vonatkozó jogszabályt; felszólítja a tagállamokat, hogy a jogellenes halászat leállítása érdekében tisztességesen és átláthatóan érvényesítsék a piaci eszközöket, anélkül hogy más országokkal szemben hátrányos megkülönböztetést alkalmaznának; támogatja a FAO-nak azt a döntését, hogy nemzetközi konzultációkat indít a lobogó szerinti államok által a nemzetközi jog alapján őket terhelő kötelezettségek tekintetében nyújtott teljesítmény tárgyában;
43. intézkedések sürgős elfogadását szorgalmazza abból a célból, hogy véget vessenek az „olcsó lobogók” használatának, amely gyakorlat lehetővé teszi a halászhajók számára, hogy büntetlenül jogellenesen tevékenykedjenek, ami jelentős károkat okoz a tengeri ökoszisztémára, a halállományokra, a part menti közösségekre, az élelmezésbiztonságra – különösen a fejlődő országokban –, valamint a legális, törvénytisztelő halászati ágazatra nézve;
44. hangsúlyozza, hogy biztosítani kell, hogy a kalózhalászat ilyen formái ne érintsenek uniós érdekeket, és ezért felhívja a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy állampolgáraik ne támogassák az IUU-halászatot, és ne folytassanak ilyen halászatot;
45. támogatja a Bizottság nyilvános jegyzék létrehozására irányuló erőfeszítéseit, amelyben azoknak a hajótulajdonosoknak a személyazonossága szerepelne, akikről bebizonyosodott, hogy IUU-halászatban vettek részt; meggyőződése, hogy a jegyzéknek összhangban kell lennie a vigói Közösségi Halászati Ellenőrző Hivatal által vezetett jegyzékkel;
46. meggyőződése, hogy egy, az ENSZ rendszerébe integrált szervezetnek kell haladéktalanul elvégeznie a lobogó szerinti államok, illetve a regionális halászati gazdálkodási szervezetek független értékelését;
47. felismeri, hogy nincsen nemzetközi együttműködés a halászaton kívüli egyéb, tengeri környezetet érintő emberi tevékenységek negatív hatásainak kezelésében, és felhívja a Bizottságot, hogy álljon ki egy globális szervezet létrehozása mellett ezen úr kitöltése érdekében, lehetőleg az ENSZ égisze alatt;
48. hangsúlyozza, hogy a piac szerint illetékes állam koncepcióját a piacok IUU-halászatból származó halak előtti lezárása eszközeként ki kell teljesíteni; meggyőződése, hogy az EU-nak sürgősen tárgyalásokat kell folytatnia más jelentős, forgalomba hozatal szerinti államokkal – beleértve például az USA-t, Japánt és Kínát –, hogy miként működjenek együtt egymás között, és esetlegesen a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) szabályaival összhangban, az ENSZ keretei között miként alakítsanak ki a lehető leghamarabb egy olyan nemzetközi jogi eszközt, amely leállítja, üldözi és bünteti az IUU-halászatot;
49. hangsúlyozza, hogy az európai halászati ágazat fenntartása és fejlesztése részben az európai és a világpiacra forgalmazott halászati termékek szigorú IUU-ellenőrzésétől függ; hangsúlyozza, hogy ez az ágazat fontos a regionális tervezés, az élelmiszerbiztonság, a foglalkoztatás fenntartása és a közösségi vizek erőforrásainak megőrzése szempontjából;
50. az az álláspontja, hogy az Európai Unió már rendelkezik a jogellenes halásztól való elrettentéshez szükséges eszközökkel, továbbá meggyőződése, hogy mivel a világ egyik legnagyobb halászati piaca, ha ezeket megfelelően alkalmazná, visszatartó erejüknek kétségtelenül gyakorlati eredményei lennének; követeli ezért, hogy azoknak az államoknak vagy szerződő feleknek, amelyek megtagadják az együttműködést a regionális halászati gazdálkodási szervezetekkel olyan intézkedések bevezetésében, mint a fogási dokumentációs rendszerek vagy a kikötő szerinti állam hatóságának hatáskörébe tartozó további intézkedések, ne adjanak ki európai uniós kiviteli bizonyítványokat, vagy vonják vissza tőlük azokat;

2011. november 17., csütörtök

51. hangsúlyozza, hogy az IUU-halászat ellen folytatott küzdelem egyik leghatásosabb fegyvere a kereskedelem; ismételten sajnálkozik a Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság és a Kereskedelmi Főigazgatóság közötti koordináció hiánya miatt, tekintettel arra, hogy míg az előbbi egyre több célkitűzést fogalmaz meg az IUU-halászat elleni küzdelemben, úgy tűnik, hogy az utóbbinak az a kizárólagos célja, hogy minél szélesebbre tárja a közösségi piacok kapuit a behozatal előtt, tekintet nélkül a származására és a minőségi garanciákra, miközben vámkedvezményeket és a származási szabályok alóli felmentéseket osztogat, amelyek csak arra jók, hogy az európai piacokat olyan flották és országok számára tegyék elérhetővé, amelyek az IUU-halászat fölött legalábbis szemet hunynak;
52. ezzel összefüggésben úgy véli, hogy egyre nagyobb mértékben felelőssé kell tenni tevékenységeiért a piacot – és különösen az importőröket –, mivel talán a piac az IUU-halászat legjelentősebb oka;
53. hangsúlyozza a fogyasztó azon jogának fontosságát, hogy mindig biztos lehessen abban, hogy a megvásárolt terméket jogszerűen halászták;
54. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat egyaránt, hogy javítsák a különféle címkézési rendszerekről – például a Tengergazdálkodási Tanács (MSC) rendszeréről – a fogyasztóknak nyújtott tájékoztatást, amelyek átláthatóságot teremtenek, és garantálják a fogyasztó számára, hogy fenntarthatóan, jogszerűen kirakodott halat vásárol;
55. teljes mértékben támogatja az új iránymutatásokat, amelyet a FAO Halászati Bizottságának (COFI) 2011. februári ülésén fogadtak el, és amelynek célja a halászati termékek címkézésének harmonizációja az illegális halászat elleni küzdelem érdekében; úgy véli, hogy a címkén egyértelműen fel kell tüntetni a hal kereskedelmi és tudományos megnevezését, a halászat típusát és mindenekelőtt azt, hogy mely területről származik;
56. szorgalmazza, hogy a Bizottság álljon ki a globális fogási dokumentációs rendszer kialakítása mellett;
57. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a halászati termékeknek az ellátási láncban belüli teljes körű és eredményes nyomon követhetőségét biztosító technikák kidolgozását és alkalmazását, köztük a halászhajók és segédhajók műholdas követését, a halállományok helymeghatározására szolgáló elektronikus címkéket, valamint a halászati termékek és földrajzi eredetük meghatározása céljából a halak globális DNS- és egyéb genetikai adatbázisának kialakítását, amint azt a Bizottság Közös Kutatóközpontja által készített, „A jogellenes tevékenységektől való visszatartás a halászati ágazatban – Genetika, genomika, kémia és kriminalisztika az IUU-halászat elleni küzdelem és a haltermékek nyomon követhetőségének szolgálatában” című jelentés is tartalmazza;
58. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy minden szinten növeljék a korrupció és a szervezett bűnözés elleni harcra fordított forrásokat;
59. üdvözli az ENSZ Kábítószer- és Bűnügyi Hivatala (UNODC) által a nemzetközi szervezett bűnözésnek a halászati ágazatban betöltött szerepéről készített jelentést, és annak kifejtését, hogy a szervezett bűnözői csoportok miként terjesztik ki befolyásukat a halászati ágazatra, ideértve a halászatot megelőző (hajóval és legénységgel való ellátással, tüzelőanyag-ellátás stb.) és követő fázisokat (forgalmazás, szállítás);
60. riasztónak tartja az IUU-halászatban résztvevők által elkövetett bűncselekményeket – például emberi kizsákmányolást, embercsempészetet, pénzmosást, korrupciót, csempészetet, adóelkerülést és vámcsalást –, amelyeket a nemzetközi szervezett bűnözés megnyilvánulásának kell tekinteni; hangsúlyozza, hogy átfogóbb és integráltabb megközelítésre van szükség az IUU-halászat elleni küzdelemben, amely többek között kiterjed a kereskedelem és a behozatal ellenőrzésére is;
61. teljesen egyetért az UNODC-jelentés ajánlásaival, beleértve a nemzetközi együttműködésnek a tengeren végrehajtott bűncselekmények utáni nyomozásra történő kiterjesztését, a halászhajó tulajdonosi viszonyai és tevékenysége átláthatóságának javítását, és a nyomon követhető tényleges tulajdonossal nem rendelkező társaságok által történő halászhajó-értékesítés és egyben az üzemeltetés visszaszorítását;

2011. november 17., csütörtök

62. megállapítja, hogy az ENSZ a nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezménye egyike a legszélesebb körben ratifikált egyezményeknek, amely kötelezi a részes feleket az egymással való együttműködésre a nemzetközi szervezett bűnözési esetekben a nyomozási, vádemelési és bírósági eljárások során, ezzel fontos szinergiákat teremtve az IUU-halászat elleni küzdelemben;
63. meggyőződése, hogy az IUU-halászatot az Interpol egyik kiemelt területévé kellene tenni, a szervezetnek pedig erőforrásokat és nyomozati hatásköröket kell biztosítani az IUU-halászat nemzetközi bűnügyi vonatkozásainak nyomon követése és leküzdése céljára;
64. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg az USA Lacey-törvényét, és mérlegelje, hogy egyes elemei – különösen az általa a hal legális eredetével kapcsolatban a kiskereskedőkre háruló felelősség – hasznosak lennének-e európai összefüggésben;
65. felszólítja a Bizottságot, hogy a fenti elveket adott esetben szerepeltesse kétoldalú halászati megállapodásainak rendelkezéseiben;
66. kitart amellett, hogy az EU-nak javasolnia kell, hogy az óceánok nemzetközi irányításának kérdését kiemelt témává kell tenni a fenntartható fejlődésről 2012-ben – az ENSZ tengerjogi egyezményének 30. évfordulóján – Brazíliában megrendezésre kerülő világ-csúcstalálkozón;
67. rámutat, hogy a jogellenes halászat elleni világméretű küzdelem elengedhetetlen a globális fenntartható fejlődés érdekében, és következésképpen annak a halászati partnerségi megállapodások, a kereskedelempolitikai kötelezettségvállalások, a fejlesztési támogatási politikai célkitűzések, valamint az uniós külpolitikai prioritások elválaszthatatlan, kifejezett részét kell képeznie;
68. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok parlamentjeinek, azon regionális halászati gazdálkodási szervezetek titkárságainak, amelyekben az EU szerződő félként részt vesz, valamint a FAO Halászati Bizottságának.

Irán - az emberi jogok megsértésének legutóbbi esetei

P7_TA(2011)0517

Az Európai Parlament 2011. november 17-i állásfoglalása az emberi jogok megsértésének legutóbbi eseteiről Iránban

(2013/C 153 E/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Iránról, nevezetesen az emberi jogok kérdéséről szóló korábbi állásfoglalásaira, valamint különösen a 2010. szeptember 7-én és 2011. január 20-án elfogadott állásfoglalására,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának az iráni emberi jogi helyzettel foglalkozó ENSZ-különmegbízott megbízatásának létrehozásáról szóló 16/9. számú határozatára,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2010. februári egyetemes időszakos felülvizsgálatát követően megállapított 123 ajánlásra,
- tekintettel arra, hogy az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának elnöke 2011. június 17-én kinevezte Ahmed Sahídot az iráni emberi jogi helyzettel foglalkozó ENSZ-különmegbízottnak, valamint tekintettel a különmegbízott által 2011. szeptember 23-án az ENSZ Közgyűlésének 66. ülésére benyújtott, az iráni emberi jogi helyzetről szóló időközi jelentésre,